

Wersja zanonimizowana

Tłumaczenie

C-720/20-1

Sprawa C-720/20

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Data wpływu:

24 grudnia 2020 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Verwaltungsgericht Cottbus (Niemcy)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

14 grudnia 2020 r.

Strona skarżąca:

RO, reprezentowana przez przedstawiciela ustawowego

Strona pozwana:

Bundesrepublik Deutschland

[...]

VERWALTUNGSGERICHT COTTBUS (sąd administracyjny w Chociebużu,
Niemcy)

POSTANOWIENIE

[...]

wydane w postępowaniu sądowoadministracyjnym

RO, reprezentowana [przez przedstawiciela ustawowego],

skarżąca,

[...]

przeciwko

Bundesrepublik Deutschland (Republice Federalnej Niemiec), [...]

pozwana,

Przedmiot: Prawo do azylu

5. izba

w dniu 14 grudnia 2020 r.

[...]

postanowiła:

Postępowanie zostaje zawieszono.

Na podstawie z art. 267 TFUE Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej zostają przedstawione następujące pytania prejudycjalne:
[Or. 2]

1. Czy ze względu na unijnoprawny cel unikania wtórnego przemieszczania się i ogólną zasadę jedności rodziny wyrażoną w rozporządzeniu (UE) nr 604/2013 wymagane jest analogiczne zastosowanie art. 20 ust. 3 tego rozporządzenia w sytuacji, w której małoletnie dziecko i jego rodzice składają wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej w tym samym państwie członkowskim, ale rodzice korzystają już z ochrony międzynarodowej w innym państwie członkowskim, podczas gdy dziecko urodziło się dopiero w państwie członkowskim, w którym złożyło wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej?
2. W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy należy odstąpić od rozpatrzenia wniosku małoletniego dziecka o udzielenie azylu zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 604/2013 i wydać decyzję o przekazaniu na podstawie art. 26 tego rozporządzenia, ze względu na to, że przykładowo za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego przez małoletnie dziecko odpowiedzialne jest państwo członkowskie, w którym jego rodzice korzystają z ochrony międzynarodowej?
3. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie: czy art. 20 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 604/2013 ma analogiczne zastosowanie również w zakresie, w jakim w zdaniu drugim uznaje za zbyt ciężkie prowadzenie własnego postępowania w celu przejęcia dziecka, które urodziło się po przyjeździe, chociaż wtedy istnieje ryzyko, że przyjmujące państwo członkowskie nie będzie miało wiedzy o ewentualnej konieczności przejęcia małoletniego dziecka lub że zgodnie ze swoją praktyką

administracyjną odmówi analogicznego zastosowania art. 20 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 604/2013, a tym samym będzie istnieć ryzyko, że małoletnie dziecko stanie się „refugee in orbit”.

4. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytania drugie i trzecie: czy decyzja o niedopuszczalności na podstawie analogicznego zastosowania art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32/UE może zostać wydana w stosunku do małoletniego dziecka, które złożyło wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej w jednym państwie członkowskim, również wtedy, gdy to nie samo dziecko, lecz jego rodzice korzystają z ochrony międzynarodowej w innym państwie członkowskim? **[Or. 3]**

Uzasadnienie

Skarżąca urodziła się w Niemczech w dniu 21 grudnia 2015 r. Jest obywatelką Federacji Rosyjskiej. Rodzice i pięcioro, częściowo małoletniego rodzeństwa skarżącej, są również obywatelami Federacji Rosyjskiej. Rodzice i pięcioro rodzeństwa korzystają w Polsce z ochrony jako uchodźcy. Przyznanie prawa do ochrony w Polsce nastąpiło w dniu 19 marca 2012 r. W grudniu 2012 r. rodzice opuścili Polskę i udali się do Niemiec. Złożyli tam wnioski o udzielenie azylu. Skierowany do Polski wniosek Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (federalny urząd ds. migracji i uchodźców) o przejęcie tamtejsze władze nie uwzględniły, powołując się na ochronę udzieloną już przez [Polskę] uchodźcom. Wnioski o udzielenie azylu złożone przez rodziców i rodzeństwo skarżącej w Niemczech nie były jeszcze przedmiotem ostatecznej decyzji. W 2016 r. skarżąca złożyła wniosek o udzielenie azylu w Niemczech. W odniesieniu do skarżącej nie przeprowadzono postępowania w celu przejęcia na podstawie rozporządzenia (UE) nr 604/2013. Decyzją z dnia 20 marca 2019 r. Bundesamt für Migration und Flüchtlinge odrzucił złożony przez skarżącą wniosek o udzielenie azylu jako niedopuszczalny. Podniósł on zasadniczo, że inne państwo członkowskie jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku zgodnie z rozporządzeniem nr 604/2013, a w szczególności z art. 9, 10 i art. 20 ust. 3 tego rozporządzenia.

Skarżąca wniosła skargę na tę decyzję do sądu odsyłającego.

Pytania prejudycjalne od pierwszego do trzeciego są istotne dla rozstrzygnięcia, ponieważ od odpowiedzi na nie zależy, czy Niemcy są odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej wnioskodawcy na podstawie art. 3 ust. 2 akapit pierwszy, art. 21 ust. 1 akapit trzeci lub art. 23 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 604/2013, czy też wniosek nie podlega rozpatrzeniu w Niemczech i należy wydać decyzję o przekazaniu na podstawie art. 26 rozporządzenia. Czwarte pytanie prejudycjalne jest istotne dla rozstrzygnięcia, ponieważ w przypadku odpowiedzi twierdzącej decyzja Bundesamt für Migration und Flüchtlinge, zaskarżona w niniejszej sprawie, mogłaby być również rozumiana zgodnie z krajowym prawem procesowym jako decyzja

o niedopuszczalności na podstawie art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32/UE.
[Or. 4]

[...]

DOKUMENT ROBOCZY